

Generelt indtryk

Zuiko 135mm f/3,5 er et objektiv må være et af de mindste 135mm objektiver fra fortidens analoge dage. Det vejer blot 190 gr. og rager kun 73mm ud fra dit kamera (med modlysblænden trukket tilbage).

Men på trods af størrelsen, eller måske lige netop på grund af størrelsen, er det et meget behageligt objektiv at betjene. Det ligger godt i hånden, er nydeligt designet og desuden bygget meget overbevisende. Man har straks fornemmelsen af, at det objektiv kan tåle at blive brugt.

På trods af størrelsen har objektivet indbygget modlysblænde, hvilket jo både er praktisk og besparende. Praktisk, fordi man altid har modlysblænden med sig og besparende, fordi modlysblænder til ældre objektiver sagtens kan løbe op i et par hundrede kroner på eBay.

Zuiko 135mm f/3,5 er med OM-fatning, hvilket næppe kan overraske. Du skal derfor have en adapterring til dit kameras fatning; men på eBay er der masser af vælge imellem og selvom objektivet naturligvis er manuelt, kan du takket være en smart adapterring få fokushjælp. Fokushjælp betyder, at kameraet giver et "biiip" fra sig, når fokus rammes – præcis, som når dit kamera normalt har stillet skarpt. Det er en rigtig god hjælp især når man arbejder med små blændetal, hvor søgeren bliver mørkere og mørkere.

Bygge kvaliteten er helt i top; metal og glas og en følelse af, at objektivet kan tåle "hvad som helst". Der er fin balance og alt, hvad du skal kunne regulere går fantastisk lækkert. Fokuseringen, som om, at der er oliedæmpet gang. Blænderingen går i præcise klik.

Fokuseringen er betrukket med gummi som har diamantformet mønster. Det er givet et meget godt greb. Fokuseringen går meget jævnt. Bemærkelsesværdigt jævnt. Der er en lille stramhed i gangen og det hjælper med til at man helt automatisk ikke drejer for hurtigt. Når der stilles fokus, drejer objektivets forreste glas ikke med. Det betyder, at hvis der bruges pol-filter, så fastholdes indstillingen, når der fokuseres.

Når der stilles fokus, er der omdrejning på omkring 180 grader. Det er okay. Fokus mellem 1,5 meter og 2,5 meter fylder ca. halvdelen. Det er derfor let at finde fokus på de korte afstande og det er heller ikke svært på de lange afstande.

Blænden går fra f/3,5 til f/22. Ringen til blænde er tynd, men den er let at betjene, da den er udstyret med gode, dybe og skarpe riller, som giver et godt greb. Fokusringen går i meget præcise klik. Objektivet har otte lameller.

Det er ikke et makroobjektiv og nærhedsgrænsen ligger på 1,5 meter. Til mindre ting og sager (f.eks. detaljer på biler) befinder objektivet sig rigtig godt på skydeafstanden på 3-5 meter, når man fotograferer med Olympus (crop 2). Fugle som f.eks. duer og ænder ryger lige i kassen på afstande op til de 10 meter og svaner kan sagtens indfanges på op til 20 meters penge. Og med de afstande mener jeg, at objektivet kan leverer skud, der kan croppes tæt til fuglen og som sagtens kan tåle, at man ser billedet i 100%.

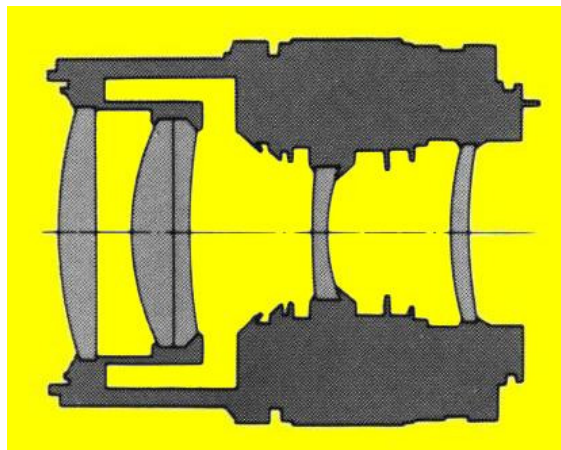
Teknik

Zuiko 135mm f/3,5 er produceret i et meget højt antal. Her er nøgletallene for objektivet:

Summary	
Lens Composition	5 elements in 4 groups
Angular Field	18 degrees
Minimum Focus	1.5m/4.1ft
Focusing Action	MF
f-stop Scale	f/3.5-f/22, manual
Filter Size	49mm
Lens Hood	Built-in
Weight	290g/10.2oz
Dimensions	73x60mm/2.9x2.4"
Lens Case	N/A

Sådan er linserne placeret:

Der er i alt fem linser placeret i fire grupper.

Pris

En byggekvalitet og almindelig god omgang med objektivet gør, at mange af de gamle objektiver i dag stadig er i rigtig god stand. Mit ligner et nyt. Jeg har ikke fundet brugstegn – ikke engang mærkaten "PASSED" ser ud som om, at den har fået det mindste knubs. Linserne er perfekte og rene og lamellerne er rene og tørre.

Jeg fandt objektivet på qxl og jeg slap meget billigt. I skrivende stund ligger Zuiko 135mm f/3,5 til "køb-nu" priser på fra £60 og opefter. De allermest optimistiske sælgere ligger på £85, hvortil kommer transport. Jeg har været på jagt efter objektivet længe – og jeg har tabt mange auktioner. Men en gang imellem er man jo heldig alligevel og jeg slap med £24,50 for mit eksemplar – endda inklusiv den lille bløde transport"pung", som objektivet oprindeligt blev leveret med. Pungen er også i mint.

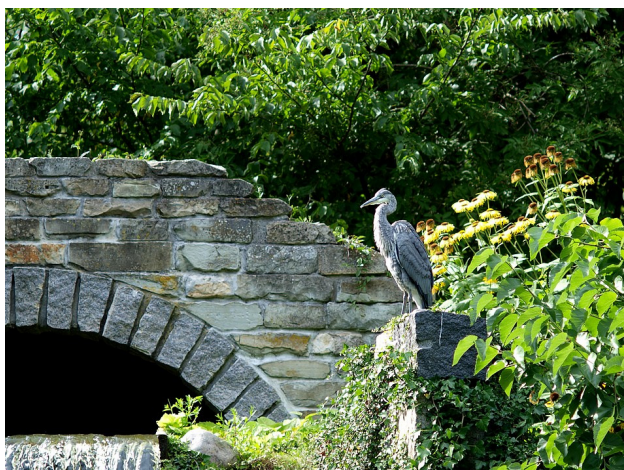
Billederne

Alle billeder er taget med Olympus E-520:

Normalt indleder jeg ikke billede-rækken med et modlysbillede og slet ikke med et solnedgangsbillede, da de typisk er "ret billige" at hente point på. Jeg mener, de bliver jo let meget flotte at se på. Men denne gang bruger jeg et sådan billede; for jeg synes, at nedenstående absolut er værd at lægge mærke til. Fra kameraet og til fuglen på skorstenen er der omkring 150 meter. Der er brugt f/11.

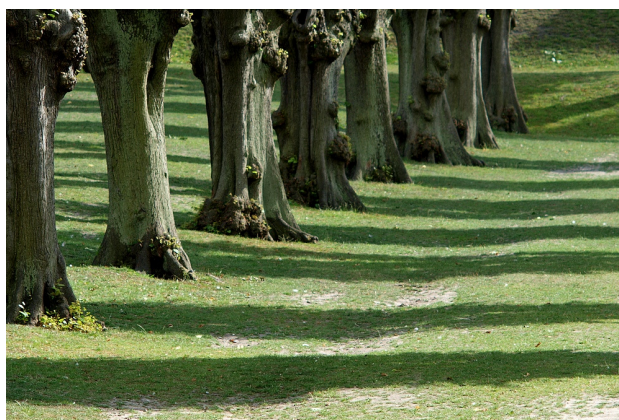

Jeg synes bestemt, at Zuiko kan være sådan et resultat bekendt. Flot behandling af den kraftige belysning, dejligt skarpe kanter og samtidig en blød graduering henover billedfladen fra solens udbrændte felt til den sarte gul/orange nuance.

De tre billeder her er taget i Frederiksberg Have med f/5,6. Hejren sidder omkring 30 meter væk; snerlen er omkring 2 meter fra mig og trærrækken begynder ude på omkring 20 meter.

Billederne viser en god farvegengivelse. Neutral og klar. Jeg har andre 135mm'ere og nogle af dem har en betydeligt mere varm farvegengivelse. Selvom det selvfølgelig kan være rart med en varm farvegengivelse, så foretrækker jeg nu en neutral – for jeg kan sagtens selv give billedet et lille skub, hvis det mangler farvemætning.

Samme fine takter synes jeg, at billedet af robådene i Haven viser. Her håndteres en kraftig reflekterende sol fra bådenes hvide træværk og fra vandet sammen med skyggeområder og fuglene, der jo står i modlys.

F/5,6 og i baggrunden kan en fin bokeh anes. Men bokeh er tydeligere på billedet af snerlen – og der kan det ses, at bokeh en både er blød og behagelig at se på.

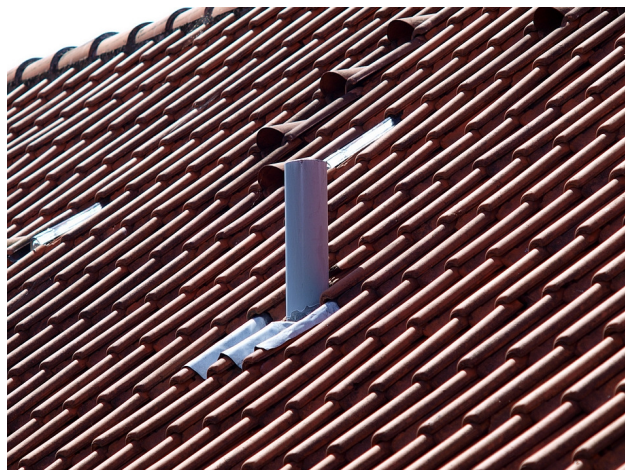

Herover: Hvide altaner på omkring 100 meters afstand. Flot behandling af det kraftige lys uden at skygger falder ud i sort. F/5,6.

Herover til højre: Udluftning på ca. 20 meters afstand. F/5,6. Fin gengivelse af tagstenene og de mange reflekterende overflader.

Til højre: Sternbræt på omkring 10 meters afstand. F/5,6. Dejlig skarphed og en smuk, rund og blød bokeh for skyerne.

Her til højre har jeg fanget hjørnet af naboens altanoverdækning. Afstanden er omkring 5 meter og blænden er f/5,6.

Igen en smuk smuk blød bokeh til skyerne og igen en fornem behandling af lyset.

Også på klods hold fungerer objektivet godt. De spanske marguritter i altankasserne er modeller og både lys, skygger, bokeh og skarphed fryder mine øjne. Igen $f/5,6$.

I nedenstående billede er fokus 200 meter ude (skorstenen med stilladset). Solen skinner, lyset falder godt ind – og der er skudt håndholdt. Det røde felt illustrerer et 100% crop på 1000 x 750 pixels – og på næste side er 100% croppet:

Herover: 100% croppet i 1000 x 750 pixels uden nogen som helst form for efterbehandling ud over croppet. I mine øjne et flot, skarpt billede med gode detaljer og en fin lyskontrol.

Skarphed

Skarphed er selvfølgelig altid et godt interessefelt, når man ser på objektiver og især de gamle objektiver kræver, synes jeg, at man er lidt vågen omkring skarpheden. Men at være vågen betyder ikke, at alt skal vurderes i 100% crops. For i virkeligheden er det jo temmelig sjældent, at vi bruger 100% crops.

Her til højre er min skarphedstest-opstilling. Afstanden er omkring 2 meter. Det røde felt viser 1000 x 200 pixels området, som er brugt i vurderingen af skarpheden.

Zuiko 135mm f/3,5 er et skarpt objektiv. Helt fra f/3,5 til f/8 synes jeg, at objektivet har knivskarp gengivelse af motivet. Men fra f/11 går det ned ad bakke – hurtigt endda. Dette er samstemmende med de anmeldelser, som jeg har læst af objektivet. Og disse anmeldelser melder ydermere, at objektivet har en tendens til at miste skarphed ud i hjørnerne. Samlet burde dette gøre objektivet til et oplagt portræt-

objektiv. Pivskarpt helt til $f/3,5$, hvor der kan frembringes en hurtig bokeh, som tidligere vist er både blød og rund. Desuden underbygges denne bokeh, når objektivet taber skarphed ud i hjørnerne. Faktisk leverede Tamron en gang i de glade Adaptall 2 SP-dage et objektivat, som netop havde denne feature indbygget med en knap: 70-210mm soft, 51A, kunne frembringe en softness ud i hjørnerne, når man holdt en knap nede. Objektivet var, hed det, ellers alt for skarpt til portrætter.

Humlen er dog, at en vis softness – blødhed ud i hjørnerne, er ikke altid en dårlig ting ved et objektivat. Nu havde jeg ikke lige en model ved hånden, så jeg fandt en gammel bamse (hvem har ikke sådan en liggende?). På 2 meters afstand, $f/3,5$ – fast lys.

Skarphed på næsentippen:

Skarphed på øjnene:

Samlet

Jeg syntes, at der er noget særligt ved at bruge de gamle, manuelle objektiver. Jeg havde store forventninger til objektivet. Ikke mindst, fordi jeg jo har Olympus-udstyr (og derfor hurtigt kan blive lidt farvet), men også fordi de gamle Zuiko-objektivet har et godt og solidt ry.

Mit objektiv er i perfekt stand. Jeg fik det for en slik. Men det vil jeg ikke lade påvirke vurderingen, for generelt ligger objektivet til mere end det dobbelte – og det er fra den prisklasse, objektivet skal ses ud fra.

Mine forventninger er til fulde indfriet.

Det er lækkert at bruge, det giver et smil på læberne. Skarphed, bokeh og farver er ikke bare i orden, alle dele er rigtig gode. Fra f/3,5 er objektivet knivskarpt og det fortsætter ned til f/8. Bokehen er blød og afrundet og farvegengivelsen er meget dyb og rig.

Karakteren er derfor ikke svær at give:

Karakter ud af fem: 4

(og havde den generelle pris for objektiver ligget blot en lille smule under, så var karakteren blevet 4,25)